

Valborgsmässofirande 2023 i Svanholmsparken – välkomsttal av Sällskapet Amorinas ordförande Marie Hafström

Varmt välkomna allesammans till årets valborgsmässofirande, här i Svanholmsparken. Minns ni hur det var 2019? Och 2020 och 2021? Och 2022?

2019 var det året som vi ska minnas för att valborgsmässoeldarna inte tändes p.g.a. en extremt stor brandrisk efter en långvarig torka. Men vi sjöng in våren med hjälp av Sofia Kammarkör, precis som idag, och vi lyssnade på ett vårtal. 2020 - pandemin slog till och vi fick var och en fira på eget sätt, liksom 2021 – av samma skäl. Så äntligen kunde vi samlas här igen förra året, 2022, och i år kan vi åter samlas kring vårelden, med körsång och vårtal, för att hälsa våren. Och det är kallt! Som alltid på Valborg, med friska vårvindar.

Här, där vi står i Svanholmsparken, kan vi säga att skärgården börjar. Vattennivån stod för mycket länge sedan många meter högre upp, och vikar och sund skar sönder stora delar av det som idag utgör fastland. Svanholmen var just det som namnet säger – en liten holme omfluten av vatten, och det omgivande landskapet var urgammal odlingsmark som mötte den vresiga skärgårdsnaturen med sina klippiga skogsmarker.

Nu är vattnet kring den lilla holmen utfyllt och vi ser en större sammanhängande park. Nyligen har skyltar satts upp här i parken som beskriver områdets intressanta historik, filmhistoria bland annat, ett samarbete mellan Danderyds kommun och Sällskapet Amorina, Stocksunds hembygdsförening.

Och det är på vägnar av Sällskapet Amorina och dess styrelse som jag välkomnar er alla stocksundsbor med gäster välkomna att fira vårens och ljuset ankomst.

Valborgsmässofirandet är ett exempel på en högtid förknippad med djupt rotade seder och bruk, precis som julfirande, nationaldagsfirande och midsommarfirande.

Traditioner brukar vara det som sägs hålla ett folk samman, men också avvisa andra. Därför är det viktigt att se på traditioner, seder och bruk på ett förnuftigt sätt. Står man stadigt i sitt eget kulturarv så kommer man kanske inte uppfatta andras som hotande utan snarare väcker det intresse.

Men traditioner är luriga! De förändras ständigt och är inte alltid vad de vid första anblicken synes vara. Det kan vara svårt att säga var och när de

uppkommit, varför de förändras eller ibland försvinner helt. Traditioner utvecklas i takt med tiden och förnyas med nya generationer och i kontakt med andra kulturer.

Och med det vill jag säga välkommen och rikta ett varmt tack till Sofia Kammarkör som är med oss här ikväll och sjunger in den allra närmaste framtiden, vårens ankomst.

Jag vill också varmt välkomna årets vårtalare – Birgitta Resvik. Birgitta Resvik är civilingenjör, kanske mer känd i "energiverige" än i Stocksund men är stocksundsbo sedan drygt 35 år. Sedan omkring ca tio år är hon engagerad i Stiftelsen Cedergrenska Tornets Vänner, f.n. som dess ordförande.